

■ Zahide Koska

Hasretin Öğrettiği

Gece uzadıkça içim daralır
Adını anınca sızlıyor kalbim
Sensizlik her saat yük olur bana
Hasret çöker ağır ağır içime

Aklım yarım kalır baktığım yolda
Gözlerim ufukta seni beklerim
Gecenin koynunda sesin yükselir
Bir kuş gibi kanatlanır yüreğim

Yalnızlık içime bir ateş yakar
Yüreğim kavrulur haberin olmaz
Ellerin uzakta ellerim boşta
Uzanıp tutmaya takatim kalmaz

Bu nasıl özlemdir bir bilebilsen
Bir adım ötemde ama uzaksın
Ah bir bilebilsem sabretmesini
Kavuşmak düşüyle yanmazdı yürek